

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

TRONCIU Anatolie XXXXXXXX, *născut la xx.xx.xxxx, originar și domiciliat în s. XXXXXXXXX, r-nul XXXXXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.07.2019 – 26.07.2019;

Instanța de apel: 15.08.2019 – 26.02.2020;

Instanța de recurs: 01.06.2020 – 08.07.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 26 iulie 2019, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Tronciu Anatolie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie suma de 25 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Tronciu Anatolie *se învinuiește* de organul de urmărire penală, în aceea că, pe data de 28 octombrie 2017, Mereacre Ion împreună cu Mereacre Tudor, Buzgan Oleg și alții, într-o ambianță liniștită se aflau într-un loc public și anume în casa de cultură din s. XXXXXXXX, r-nul XXXXXXXX. Tot acolo și în acea perioadă de timp, în legătură cu sărbătorirea hramului satului se aflau și alte persoane. Aproximativ la ora 00:30 în

Încăperea respectivă a intrat Tronciu Anatolie, care profitând de un pretext neînsemnat, a provocat un conflict, iar la observațiile făcute reacționa agresiv. Ulterior, el fiind în stare de ebrietate, încalcând grosolan ordinea publică și liniștea persoanelor ce se odihneau acolo, manifestată printr-o vădită lipsă de respect față de ei, demonstrativ prin neobrăzare și prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, a încercat să-l lovească pe cet. Mereacre Ion, dând dovadă de un comportament violent, el îl amenința pe acesta cu răfuială fizică și îl numea cu cuvinte indecente. Continuându-și acțiunile huliganice, Tronciu Anatolie a luat de pe masa la care se odihnea cet. Mereacre Ion patru pahare și le-a spart lovindu-le de podea, după care a mai lovit cu piciorul într-un reșou electric pe care l-a deteriorat.

Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura raionului Sîngerei, Alexandru Godorog, care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Tronciu Anatolie să îi fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale.

În motivarea apelului a invocat că:

- la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, conform art. 61, 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată a stabilit că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii și muncește sezonier peste hotarele țării, se află în relații de concubinaj, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicilor psihiatru/narcolog, deși anterior a fost în conflict cu legea, antecedentele penale au fost stinse, circumstanțele atenuante - căința sinceră și lipsa circumstanțelor agravante;

- instanța de fond eronat a luat în considerație faptul că inculpatul s-ar fi caracterizat pozitiv la locul de trai, deoarece conform caracteristicii eliberate de Primăria s. XXXXXXX, r-nul XXXXXXX, acesta de mai multe ori a fost observat implicat în certuri și scandaluri, mai ales când se afla în stare de ebrietate;

- pe de o parte instanța corect a menționat că inculpatul anterior a fost în conflict cu legea, însă nu a luat în considerație că acesta a fost condamnat pentru o infracțiune similară, prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, ce constituie pentru el și o circumstanță agravantă;

- instanța nu a luat în considerație nici prezența și a altei circumstanțe agravante - comiterea infracțiunii de către o persoană care se află în stare de ebrietate, deși acuzatorul de stat a menționat-o în dezbaterile judiciare, menționând faptul că anume această circumstanță a servit drept cauză a comiterii infracțiunii;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ce a generat faptul aplicării unei pedepse din cele mai blânde prevăzute de lege, sub

formă de amendă și coborâtă până la limita cea de jos, greșit individualizate în raport cu prevederile Capitolul VII din partea generală a Codului penal;

- pedeapsa stabilită inculpatului, i-a creat o situație prea blândă, fapt care contravine scopului legii penale prevăzut în art. 2 alin. (2) Cod penal și scopului legii de procedură penală prevăzut în art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2020, s-a admis apelul procurorului, s-a casat sentința parțial, cu pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, potrivit căreia:

Tronciu Anatolie se consideră condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, prin aplicarea prevederilor articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie suma de 30 000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a reținut că prezenta cauză a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, sentința fiind contestată doar în latura pedepsei, însă este necesar de a casa sentința și în latura de ține de constatarea faptei în acțiunile inculpatului, or prima instanță a încălcat prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit căror partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să conțină descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Instanța de apel a statuat că, judecând cauza penală, instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, de altfel, sentința nefiind contestată în această latură.

Totodată, pentru a corecta eroarea comisă de prima instanță, instanța de apel a constatat că inculpatul Tronciu Anatolie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, în următoarele circumstanțe.

La data de 28 octombrie 2017, cet. Mereacre I. împreună cu Mereacre T., Buzgan O. și alții, într-o ambianță liniștită se aflau într-un loc public și anume în casa de cultură din s. XXXXXXXX, r-nul XXXXXXXX. Tot acolo, și în acea perioadă de timp, în legătură cu sărbătorirea hramului satului se aflau și alte persoane.

Aproximativ la ora 00:30, în încăperea respectivă a intrat Tronciu Anatolie, care profitând de un pretext neînsemnat, a provocat un conflict, iar la observațiile făcute reacționa agresiv.

Ulterior, el fiind în stare de ebrietate, încălcând grosolan ordinea publică și liniștea persoanelor ce se odihneau acolo, manifestată printr-o vădită lipsă de respect față de ei, demonstrativ prin neobrăzare și prin înjosirea onoarei și demnității persoanei, a încercat să-l lovească pe cet. Mereacre Ion. Dând dovadă de un comportament violent, el îl amenința pe acesta cu răfuială fizică și îl nimea cu cuvinte indecente.

Continuându-și acțiunile huliganice, Tronciu Anatolie a luat de pe masa la care se odihnea Mereacre I. patru pahare și le-a spart lovindu-le de podea, după care a mai lovit cu piciorul într-un reșou electric pe care l-a deteriorat.

Cu referire la apelul declarat, instanța de apel a notat că prima instanță la stabilirea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, precum și celor prevăzute de art. 85 alin. (3) Cod penal.

În acest sens, la stabilirea pedepsei, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă cu intenție, că acesta anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare, fiindu-i aplicată pedeapsa prin prisma art. 90 Cod penal, antecedentul penal fiind stins, că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii și muncește sezonier peste hotarele țării, se află în relație de concubinaj, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, concluzionând că stabilirea în privința acestuia a unei pedepse cu amendă la limita minimă, este una prea blândă, acesta urmând a fi sancționat mai aspru cu stabilirea inculpatului a pedepsei sub formă de amendă, însă nu la limita minimă prevăzută de legea penală, ținând cont de noile limite în urma aplicării prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară avocatul Elena Vlas în numele inculpatului, care invocând temeiul de recurs prevăzut din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie menținută sentința instanței de fond.

În motivarea recursului se indică că pedeapsa aplicată de instanța de apel este una prea aspră, iar la aplicarea ei instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele atenuante pe caz: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, examinarea cauzei în procedură simplificată, lipsa antecedentelor penale și lipsa circumstanțelor agravante.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

În susținerea recursului avocatul în numele inculpatului, cu toate că invocă prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu indică care erori din cele 5 indicate în acest punct a fost comisă de instanța de apel.

Totodată, reieșind din solicitarea recurente, Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa nu a fost individualizată corect.* Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând decizia contestată doar în partea ce ține de modificarea sentinței în partea pedepsei cu amendă și anume a cuantumului acesteia de 600 unități convenționale, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens menținerea sentinței instanței de fond potrivit căreia inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa cu amendă în limita minimă, în mărime de 500 unități convenționale.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră că instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având

deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Stabilind modul în care urmează a fi executată pedeapsa numită inculpatului de către instanța de fond, instanța de apel a ținut cont de faptul că infracțiunea comisă de inculpat este una intenționată, că inculpatul anterior a mai fost condamnat, însă cu toate că antecedentul penal este stins, acesta nu a mers pe calea corijării, săvârșind din nou o infracțiune nu prea gravă la 28 octombrie 2017, motiv pentru care corect a concluzionat că în privința acestuia nu este posibil de a stabili pedeapsa cu amendă în limita minimă.

Soluția propusă de recurentă de menținere a sentinței, este una neîntemeiată având în vedere faptul că sentința este una viciată, or, instanța de fond încălcând prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, a omis să constate fapta comisă de inculpat, eroarea respectivă fiind reparată de instanța de apel.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin aplicarea în privința inculpatului a pedepsei cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie suma de 30 000 lei, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar solicitarea invocată de recurent privind menținerea sentinței, fiind declarativă.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa sunt juste, iar criticile recurentului nu constituie temeieri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe Tronciu Anatolie Xxxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 august 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion